

Loes Peeters 12,5 jaar in dienst

Een aantal jaren geleden koos Loes Peeters er bewust voor om fulltime als POH-GGZ te werken. Tot dan was ze naast praktijkondersteuner, ook deels als psychologe werkzaam bij het team Volwassenenzorg van Lionarons GGZ. Loes is praktijkondersteuner 'van het eerste uur' vanaf het moment dat De Wijkpraktijk begon met het leveren van POH-GGZ in de Limburgse huisartspraktijken. Nu viert ze haar 12,5 jarig jubileum.

Aanvankelijk had Loes heel andere ambities. Ze volgde na haar middelbare school de PABO en wilde dus voor de klas gaan staan. Hoewel psychologie haar ook toen al aantrok, twijfelde ze destijds of ze het vak van behandelaar in de geestelijke gezondheidszorg wel aankon. Haar keuzestage tijdens de PABO gaf uiteindelijk de doorslag: "Ik heb er bewust voor gekozen om stage te gaan lopen in de gevangenis om te kijken of het werken met mensen met problemen niet toch iets voor me was. Dat in mijn omgeving werd gezegd 'dat gaat je toch niet lukken', was voor mij alleen maar een extra motivatie. Uiteindelijk werd het mijn leukste stage ooit." En dus volgde Loes nog een master Mental Health

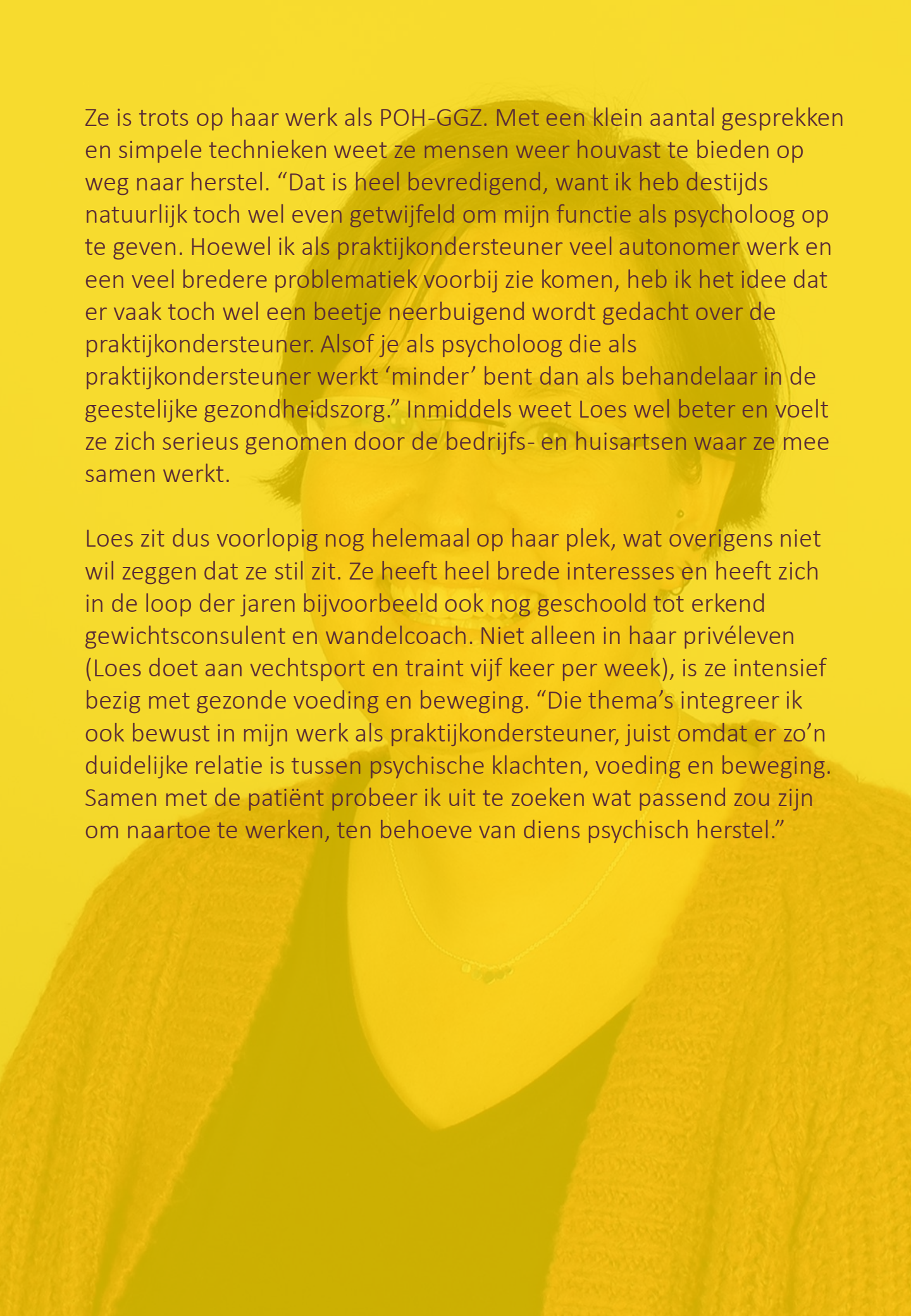

samen in
de wijkpraktijk

aan de Universiteit Maastricht en belandde in de hulpverlening. “Ik kon al vrij snel terecht bij Lionarons GGZ, waar ik een open sollicitatie naartoe had gestuurd. Aanvankelijk begon ik bij de afdeling Volwassenenzorg, na een paar jaar koos ik voor de combinatie met de toen nog nieuwe functie van praktijkondersteuner in de huisartsenzorg.”

Zo’n 5 jaar geleden stopte Loes als behandelaar en koos er bewust voor om fulltime als POH-GGZ te gaan werken. “Ik haalde absoluut veel voldoening uit het behandelen van mensen, maar de administratieve werkzaamheden werden met de jaren alleen maar meer. Daar raakte ik steeds meer gefrustreerd door. Voor mij moet werk zinnig zijn, anders word ik er ‘opstandig’ van. Ik word dan wat laks en ga uitstelgedrag vertonen. Dus ik ging de administratie, die er nu eenmaal bij hoort, maar die ik niet leuk vond, steeds meer voor me uit schuiven”, lacht Loes. Tijd dus voor een ommezwaai. Wel heeft ze nog steeds 2 werkgevers. Ze is werkzaam in 2 huisartspraktijken in de Westelijke Mijnstreek, bij de ene is ze in dienst van de huisarts, bij de andere is ze werkzaam vanuit De Wijkpraktijk.

Als praktijkondersteuner rapporteert Loes kort en bondig in het elektronisch patiëntendossier van de huisarts en begeleid ze patiënten kortdurend “Natuurlijk mis ik het wel eens dat ik mensen niet langduriger kan behandelen, maar ik merk dat ik patiënten in de huisartsenpraktijk vaak met praktische hulp en tools weer een stuk op weg kan helpen en dat geeft veel voldoening.” Ook ziet Loes in de huisartsenpraktijk een veel breder scala aan problematiek voorbij komen: “In de GGZ moeten mensen aan de criteria van een DSM-stoornis voldoen om behandeld te kunnen worden. In de huisartsenpraktijk zie ik natuurlijk een breed scala aan problematieken, zonder dat deze allemaal kunnen worden geclassificeerd als een psychische stoornis. Iedere werkdag is heel divers.” En daarin schuilt juist de kracht van Loes. Ze is er goed in om snel te schakelen én om ad hoc en praktische hulp te bieden. Ze houdt van de afwisseling en diversiteit. “Als je merkt dat je iemand vooruit kan helpen en de patiënt ook aan de slag gaat met hetgeen je hem of haar aanreikt, dan maakt de aard van de problematiek eigenlijk ook niet zoveel uit”, aldus Loes.

Ze is trots op haar werk als POH-GGZ. Met een klein aantal gesprekken en simpele technieken weet ze mensen weer houvast te bieden op weg naar herstel. “Dat is heel bevredigend, want ik heb destijds natuurlijk toch wel even getwijfeld om mijn functie als psycholoog op te geven. Hoewel ik als praktijkondersteuner veel autonomer werk en een veel bredere problematiek voorbij zie komen, heb ik het idee dat er vaak toch wel een beetje neerbuigend wordt gedacht over de praktijkondersteuner. Alsof je als psycholoog die als praktijkondersteuner werkt ‘minder’ bent dan als behandelaar in de geestelijke gezondheidszorg.” Inmiddels weet Loes wel beter en voelt ze zich serieus genomen door de bedrijfs- en huisartsen waar ze mee samen werkt.

Loes zit dus voorlopig nog helemaal op haar plek, wat overigens niet wil zeggen dat ze stil zit. Ze heeft heel brede interesses en heeft zich in de loop der jaren bijvoorbeeld ook nog geschoold tot erkend gewichtsconsulent en wandelcoach. Niet alleen in haar privéleven (Loes doet aan vechtsport en traint vijf keer per week), is ze intensief bezig met gezonde voeding en beweging. “Die thema’s integreer ik ook bewust in mijn werk als praktijkondersteuner, juist omdat er zo’n duidelijke relatie is tussen psychische klachten, voeding en beweging. Samen met de patiënt probeer ik uit te zoeken wat passend zou zijn om naartoe te werken, ten behoeve van diens psychisch herstel.”